

Toto je ten prstenek
od mého milého,
a já mu ho navrátím,
půjdem za jiného.

Za jiného půjdem,
tebja lubit budem
a na tebjá, duša má,
jak živ nezabudem.

A co bys to, má milá,
to peklo robila,
za jiného bys išla
a mia bys lúbila.

26. PLAČ

2349.

Z Lanžhota

U Du-na-ja ša - ty prala, pla-ka-la, své myšlénky na šo-ha-ja sklá - da - la.

U Dunaja šaty prala, plakala,
své myšlénky na šohaja skládala.

Dycky si mně, můj šohajku, sluboval,
a včil si mia v mém srdečku oklamal.

Ja, co bys ty šaty prala, to je nic,
ale plačeš a naříkáš, to je víc.

Keď si vezmeš pannu jinú, vezni si,
a keď s ňu půjdeš na sobáš, zpomeň si.

Neplaču já, můj šohajku, za nikým,
jenom za tvým slubováním velikým.

Ja, keď půjdeš přes ty schody kamenné,
zpomeň sobě na srdečko raněné.

27. NESKONČENÁ LÁSKA

2350.

Od Podivína. Zp. II. 40

Vy-šla děvči-na, vy-šla je-di-ná jak rů-žo - vý květ, stá-la o-na, stála, hořce za-pla-ka-la, změnil sa jí svět.

Vyšla děvčina, vyšla jediná
jak růžový květ,
stála ona, stála,
hořce zaplakala,
změnil sa jí svět.

ludé ti mia přejú
a celá rodina
a Pán Bůh to dá.

Ty půjdeš horú
a já dolinú,
ty zakvitneš růží
a já kalinú.

Čeho ty plačeš, čeho naříkáš,
děvčino moja?
Jak já nemám puakat,
jak nemám naříkat,
nebudu tvoja.

[: Ty budeš paní :]
na velkém dvoře,
a já budu pánem,
při svém táboře.¹⁾

Až my umřeme,
zkážeme sobě
zlaté litery
vybit na hrobě.

Ach, nepuač, nepuač a nenaříkaj,
šak ty budeš má,

Ty půjdeš cestú
a já hostýncem,
ty budeš pannú
a já mládencem.

Kdo to přečítá,
spomene sobě,
neskončená láska
leží v tem hrobě.

¹⁾ A já budu pánem na velké fáře.
Před tebu budú klobúk smekati
a mně budú ludé ruce lúbati.

Ty budeš pannú v panském klášteře,
a já budu knězem při tvojem dvoře.

IV. Svatební

28. PŘÍSAHA

2351.

Z Urahovic

Cos, má mi - lá, u - dě - la - la, žes při - ol - tá - ři před bozskú tvá - ři pře - sa - ha - la?